

УДК 328.185(477)

DOI <https://doi.org/10.32689/3083-7359.2026.2.7>

АНТИКОРУПЦІЙНА СТРАТЕГІЯ ЯК ФОРМА ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕРЖАВНОЇ АНТИКОРУПЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ ДЕРЖАВИ

В. О. Заросило, О. О. Косиця, В. В. Заросило

ANTI-CORRUPTION STRATEGY AS A FORM OF LEGAL SECURITY OF THE STATE ANTI-CORRUPTION POLICY OF THE STATE

Volodymyr Zarosilo, Olha Kosytsia, Vitaliy Zarosilo

Анотація. У статті досліджується юридична природа Антикорупційної стратегії як особливого інструменту реалізації державної антикорупційної політики. Обґрунтовується, що Антикорупційна стратегія не може розглядатися виключно як документ стратегічного планування, оскільки її функціональне призначення полягає у правовому закріпленні стратегічних цілей, пріоритетів та основних напрямів розвитку державної політики у сфері запобігання та протидії корупції. З огляду на особливості змісту, юридичної форми та механізму реалізації запропоновано розглядати її як спеціальний програмний правовий акт, що посідає особливе місце на межі нормативно-правового регулювання та стратегічного планування. Досліджено співвідношення Антикорупційної стратегії та Державної антикорупційної програми як стратегічного й операційного рівнів реалізації державної антикорупційної політики. Проаналізовано механізми координації, моніторингу та оцінювання реалізації Антикорупційної стратегії на 2021–2025 роки та Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки. Особливу увагу приділено розмежуванню моніторингу виконання окремих програмних заходів та оцінювання досягнення стратегічних результатів. Досліджено роль Національного агентства з питань запобігання корупції у координації реалізації, моніторингу та оцінюванні відповідних документів, а також значення Національної доповіді щодо ефективності реалізації державної антикорупційної політики. Виявлено інституційний ризик, пов'язаний із концентрацією в одному органі функцій координації, моніторингу та оцінювання, що актуалізує питання незалежності оцінювання результативності державної антикорупційної політики. Обґрунтовано, що якість правового регулювання у цій сфері залежить від здатності встановленої законодавцем моделі забезпечувати не лише виконання передбачених заходів, а й досягнення визначених стратегічних результатів.

Ключові слова: Антикорупційна стратегія, антикорупційна політика, програмний правовий акт, стратегічне планування, Державна антикорупційна програма, моніторинг, оцінювання ефективності, наукове забезпечення розвитку антикорупційної стратегії, вивчення основних положень антикорупційної стратегії, Національне агентство з питань запобігання корупції, інституційна незалежність.

Abstract. The article examines the legal nature of the Anti-Corruption Strategy as a special instrument for implementing the state anti-corruption policy. It is argued that the Anti-Corruption Strategy cannot be considered exclusively as a strategic planning document, since its functional purpose is to legally consolidate the strategic goals, priorities and main directions of development of state policy in the field of preventing and combating corruption. Given the peculiarities of the content, legal form and implementation mechanism, it is proposed to consider it as a special program legal act that occupies a special place on the border of regulatory and legal regulation and strategic planning. The correlation between the Anti-Corruption Strategy and the State Anti-Corruption Program as strategic and operational levels of implementing the state anti-corruption policy is studied. The mechanisms for coordinating, monitoring and evaluating the implementation of the Anti-Corruption Strategy for 2021–2025 and the State Anti-Corruption Program for 2023–2025 are analyzed. Particular attention is paid to the distinction between monitoring the implementation of individual program measures and assessing the achievement of strategic results. The role of the National Agency for the Prevention of Corruption in coordinating the implementation, monitoring and evaluation of relevant documents is studied, as well as the significance of the National Report on the effectiveness of the implementation of the state anti-corruption policy. An institutional risk associated with the concentration of coordination, monitoring and evaluation functions in one body is identified, which raises the issue of the independence of assessing the effectiveness of the state anti-corruption policy. It is substantiated that the quality of legal regulation in this area depends on the ability of the model established by the legislator to ensure not only the implementation of the envisaged measures, but also the achievement of certain strategic results.

Key words: Anti-corruption strategy, anti-corruption policy, program legal act, strategic planning, State Anti-Corruption Program, monitoring, performance assessment, scientific support for the development of the anti-corruption strategy, study of the main provisions of the anti-corruption strategy, National Agency for the Prevention of Corruption, institutional independence.

1. Вступ. Незважаючи на широке викорис-
тання поняття «Антикорупційна стратегія»
у законодавстві, міжнародних документах

та науковій літературі, її юридична природа
досі залишається недостатньо дослідженою.
Переважна більшість наукових праць присвя-

чена аналізу змісту окремих стратегій, механізмів їх реалізації або оцінці ефективності державної антикорупційної політики. Водночас питання місця антикорупційної стратегії у системі правових актів, її співвідношення з іншими документами державного стратегічного планування та визначення її юридичної природи фактично залишаються поза увагою дослідників.

Антикорупційна стратегія посідає особливе місце в системі документів державної політики, оскільки поєднує риси політичного, управлінського та правового акта. З позицій загальної теорії права вона не може бути віднесена ні до класичних нормативно-правових актів, ні до індивідуальних актів застосування права. Її юридична природа визначається насамперед програмно-цільовим характером.

Теоретичним та практичним аспектам розробки та реалізації Антикорупційної стратегії України майже не приділяється увага в науковій літературі. Водночас, перед наукою постають питання визначення антикорупційної стратегії як правової категорії: чи є вона документом стратегічного планування; чи є інструментом формування державної антикорупційної політики; яке її місце в системі документів державної політики; як вона співвідноситься з державною програмою, планом заходів та антикорупційною політикою загалом.

2. Метою дослідження є розкриття механізму розробки та реалізації такої форми правового забезпечення державної антикорупційної політики як антикорупційна стратегія з наукової та практичної точки зору. Наукова складова статті орієнтована на розуміння юридичної природи Антикорупційної стратегії як програмного правового акта. Практичною цінністю реалізації мети статті є виявлення прогалин в частині оцінювання виконання Антикорупційної стратегії України.

3. Виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів. Стратегічний підхід до формування та реалізації державної антикорупційної політики слід розглядати як один із визначальних елементів сучасної моделі публічного управління, заснованої на принципах доброчесності, належного врядування та ризик-орієнтованого управління. Його сутність полягає не лише у визначенні довгострокових цілей антикорупційної політики, а й у створенні цілісної системи прийняття управлінських рішень, яка забезпечує виявлення найбільш уразливих сфер, визначення пріоритетів державного втручання, розподіл відповідальності між суб'єктами

реалізації політики та формування механізмів оцінювання досягнутих результатів.

У цьому контексті Антикорупційна стратегія виступає не просто документом стратегічного планування, а правовою формою консолідації державної політики у сфері запобігання корупції. Саме через стратегічний документ забезпечується узгодженість діяльності різних органів публічної влади, визначаються спільні цілі, індикатори їх досягнення та механізми координації, що є необхідною передумовою формування єдиної системи забезпечення доброчесності у публічному секторі. За умови застосування комплексного міжвідомчого підходу стратегія перетворюється на інструмент інтеграції антикорупційної діяльності держави, забезпечуючи її послідовність та системність.

Не менш важливим є те, що прийняття Антикорупційної стратегії має не лише управлінське, а й політико-правове значення. Затвердження такого документа на законодавчому рівні є формою офіційного закріплення політичної волі щодо реалізації антикорупційної політики та підтвердження готовності держави здійснювати системні інституційні зміни. Водночас ефективність реалізації стратегічних цілей значною мірою залежить від залучення інститутів громадянського суспільства, експертного середовища, бізнесу та міжнародних партнерів до процесів розроблення, обговорення, реалізації та моніторингу виконання Антикорупційної стратегії. Такий підхід підвищує легітимність стратегічних рішень, забезпечує їх суспільну підтримку та сприяє формуванню спільної відповідальності за досягнення визначених цілей.

Разом із тим юридичне закріплення антикорупційної стратегії саме по собі не може розглядатися як гарантія зниження рівня корупції. Досягнення відповідного результату є складним і тривалим процесом, який виходить за межі одного стратегічного циклу та залежить від ефективності функціонування інститутів публічної влади, якості реалізації передбачених заходів, належного ресурсного забезпечення та послідовності державної політики. Крім того, оцінювання результативності антикорупційної політики ускладнюється тим, що поширені міжнародні індикатори корупції переважно ґрунтуються на сприйнятті її рівня, а не на безпосередньому вимірюванні фактичних змін у діяльності державних інституцій. У зв'язку з цим результати реалізації Антикорупційної стратегії доцільно оцінювати насамперед через показники інституційної спроможності, рівень доброчесності публічного управління, якість надання

публічних послуг, ефективність використання бюджетних ресурсів та зменшення корупційних ризиків у найбільш уразливих сферах державного управління.

З огляду на означене особливого значення набуває формування дієвих механізмів моніторингу та оцінювання реалізації антикорупційної стратегії, побудованих на чіткій системі індикаторів, орієнтованих не лише на виконання окремих заходів, а насамперед на досягнення конкретних суспільно значущих результатів. Такий підхід передбачає побудову логічної моделі стратегічних змін, яка дозволяє простежити причинно-наслідковий зв'язок між запланованими заходами, досягнутими результатами та їх впливом на функціонування системи публічного управління. Саме наявність такої моделі, підкріпленої достовірними емпіричними даними та ризик-орієнтованим підходом до планування, забезпечує належне наукове обґрунтування антикорупційної стратегії та створює передумови для підвищення її ефективності як інструменту реалізації державної антикорупційної політики.

Загалом програмні документи розглядаються як особливий різновид правових актів стратегічного планування, спрямованих не на безпосереднє регулювання суспільних відносин шляхом встановлення прав і обов'язків, а на визначення стратегічних цілей, пріоритетів та механізмів розвитку певної сфери державної політики. На відміну від нормативно-правового акта, який безпосередньо породжує юридичні права та обов'язки, стратегія формує нормативну модель майбутнього розвитку відповідної сфери суспільних відносин.

У цьому аспекті Антикорупційна стратегія є формою правового закріплення державної антикорупційної політики. Її призначення полягає не лише у визначенні напрямів боротьби з корупцією, а й у формуванні цілісної концепції розвитку всієї системи запобігання та протидії корупції. Саме тому її зміст виходить за межі окремих антикорупційних заходів і охоплює питання інституційного розвитку, удосконалення законодавства, управління корупційними ризиками, формування культури доброчесності, міжвідомчої координації та оцінювання результативності державної політики.

Юридична природа Антикорупційної стратегії значною мірою визначається її місцем у системі документів стратегічного планування держави. Проте, на відміну від більшості інших стратегій (наприклад, Стратегії реформування системи управління державними фінансами на 2026-2030 роки,

Стратегії зайнятості населення України на період до 2030 року, Стратегії демографічного розвитку України на період до 2040 року, Національної стратегії доходів до 2030 року та ін.), Антикорупційна стратегія затверджується законом, що істотно підвищує її юридичний статус і свідчить про прагнення законодавця забезпечити стабільність та безперервність антикорупційної політики незалежно від зміни уряду чи політичної кон'юнктури.

У цьому контексті Закон України «Про засади державної антикорупційної політики на 2021–2025 роки»¹ став не лише документом стратегічного планування, а й правовою основою формування всієї системи антикорупційної політики держави. Антикорупційна стратегія реалізується шляхом виконання державної антикорупційної програми (далі – ДАП), яка визначає заходи, обов'язкові для виконання державними органами, органами місцевого самоврядування та іншими суб'єктами, визначеними виконавцями таких заходів. Таким чином, між цими двома нормативно-правовими актами існує класичний для теорії стратегічного управління зв'язок між документом стратегічного рівня та документом операційного планування.

Так, з позицій стратегічного управління будь-який стратегічний документ має проходити повний цикл:

- 1) розробка;
- 2) прийняття;
- 3) реалізація;
- 4) моніторинг;
- 5) підсумковий звіт;
- 6) оцінювання;
- 7) використання результатів під час розроблення наступної стратегії.

Саме таку процедуру рекомендують ОЕСР та інші міжнародні організації, наголошуючи на важливості циклу оцінювання результативності стратегічних документів.

Відповідальним за затвердження у визначені ДАП строки порядку координації реалізації Антикорупційної стратегії на 2021-2025 роки та виконання ДАП та порядку проведення моніторингу, оцінки ефективності та реалізації цих документів визначено Національне агентство з питань запобігання корупції (далі – НАЗК). НАЗК також забезпечує проведення моніторингу та оцінки ефективності реалізації Антикорупційної стратегії та виконання ДАП. Щорічну оцінку ефективності виконання ДАП здійснює НАЗК шля-

¹ Про засади державної антикорупційної політики на 2021-2025 роки: Закон України від 20.06.2022 № 2322-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2322-20#Text>

хом визначення сумарного кількісно-якісного впливу здійснених заходів на стан і динаміку досягнення кожного очікуваного стратегічного результату як складової розв'язання проблеми. Така оцінка проводиться на основі показників (індикаторів) досягнення очікуваних стратегічних результатів, наведених у додатку 1².

Оцінка загальної ефективності реалізації Антикорупційної стратегії та виконання ДАП здійснюється, зокрема, за такими індикаторами:

- стан здійснення заходів, передбачених ДАП;
- підвищення позиції України в рейтингу Індексу сприйняття корупції;
- збільшення частки населення, яке негативно ставиться до корупційних проявів;
- зменшення частки населення, яке мало власний корупційний досвід;
- збільшення кількості громадян, готових повідомляти про факти корупційних проявів, а також громадян, які заявили про факти корупції, що мали стосовно них місце, компетентним органам.

Звіт про стан виконання ДАП із зазначенням здійснених заходів, заходів, що здійснюються, а також нездійснених заходів і відповідальних за нездійснення та причини нездійснення цих заходів відображається у національній доповіді щодо ефективності реалізації державної антикорупційної політики, підготовка якої проводиться НАЗК у рік завершення реалізації Антикорупційної стратегії³.

Відповідно до Порядку координації реалізації Антикорупційної стратегії на 2021-2025 роки та Державної антикорупційної програми на 2023-2025 роки, затвердженого Наказом Національного агентства з питань запобігання корупції 14 липня 2023 року № 145/23, інформаційна система – інформаційна система моніторингу реалізації державної антикорупційної політики, що є організаційно-технічною системою, яка призначена для обробки інформації про стан виконання заходів Програми, результатів моніторингу її виконання, оцінки ефективності реалізації Антикорупційної стратегії та ДАП, в якій реалізується технологія обробки інформації з використанням техніч-

них і програмних засобів⁴. З метою забезпечення взаємодії виконавців ДАП у реалізації взаємопов'язаних систем заходів щодо досягнення очікуваних стратегічних результатів та вирішення проблем, що належать до однієї сфери (сектору), на період реалізації Програми при НАЗК можуть утворюватися секторальні координаційно-моніторингові групи. Основними завданнями секторальної координаційно-моніторингової групи є сприяння НАЗК у здійсненні моніторингу та оцінки ефективності реалізації Антикорупційної стратегії та ДАП у відповідній сфері (секторі).

Моніторинг стану виконання заходів відбувається шляхом отримання уповноваженим аналітиком НАЗК інформації від впроваджувача про стан виконання заходів ДАП, що вноситься до внутрішньої частини Інформаційної системи. Впроваджувачем заходів на виконання ДАП є уповноважена службова особа державного органу, органу місцевого самоврядування або іншого суб'єкта, визначеного виконавцем заходів, передбачених ДАП. При цьому, впроваджувач подає до НАЗК через внутрішню частину Інформаційної системи інформацію шляхом створення одного з двох типів повідомлень:

про хід виконання заходу – для заходів ДАП, виконання яких розпочато (але не завершено) і стосовно яких наявна інформація щодо поточного стану (початку, прогресу) виконання заходу ДАП;

про результат виконання заходу – для заходів ДАП, які повністю або частково виконано⁵.

Проведений аналіз свідчить, що чинне законодавство України забезпечує нормативне регулювання моніторингу реалізації заходів ДАП, однак не передбачає окремої процедури комплексного підсумкового оцінювання досягнення стратегічних цілей Антикорупційної стратегії після завершення строку її дії незалежною інституцією. За таких умов оцінювання ефективності державної антикорупційної політики фактично зводиться до аналізу виконання окремих програмних заходів, що не завжди дозволяє зробити обґрунтовані висновки щодо досягнення стратегічних результатів.

² Про затвердження Державної антикорупційної програми на 2023-2025 роки: Постанова Кабінету Міністрів України від 04.03.2023 № 220. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-2023-%D0%BF#Text>

³ Про засади державної антикорупційної політики на 2021-2025 роки: Закон України від 20.06.2022 № 2322-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2322-20#Text>

⁴ Порядок координації реалізації Антикорупційної стратегії на 2021-2025 роки та Державної антикорупційної програми на 2023-2025 роки: затверджено Наказом Національного агентства з питань запобігання корупції 14 липня 2023 року № 145/23. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1242-23#Text>

⁵ Моніторинг виконання Державної антикорупційної програми. *Офіційний Вебсайт НАЗК*. URL: <https://dap.nazk.gov.ua/monitoring-info/>

У Національній доповіді щодо ефективності реалізації державної антикорупційної політики у 2021–2025 роках оцінювання антикорупційної політики (policy evaluation) визначено як сукупність механізмів та методів аналізу ефективності антикорупційної політики (включно з інформуванням суспільства про отримані результати) з метою визначення отриманих результатів у поточному циклі політики, а також задля формування надійної основи для нового циклу антикорупційної політики⁶. Застосовуючи таке розуміння до оцінювання реалізації Антикорупційної стратегії на 2021–2025 роки та Державної антикорупційної програми на 2023–2025 роки, доцільно розмежувати моніторинг виконання окремих заходів та оцінювання досягнення стратегічних результатів.

У сформованій НАЗК моделі оцінювання антикорупційної політики застосовується декілька взаємопов'язаних інструментів, що відповідають різним рівням реалізації Антикорупційної стратегії та Державної антикорупційної програми. Йдеться, зокрема, про поточний моніторинг виконання програмних заходів, оцінювання досягнення очікуваних стратегічних результатів та підсумкову оцінку стану реалізації стратегічних цілей. Така побудова свідчить про відхід від суто лінійного підходу, за якого виконання окремих заходів автоматично ототожнюється з досягненням стратегічних результатів.

Національна доповідь щодо ефективності реалізації державної антикорупційної політики у 2021–2025 роках є документом оцінки політики найвищого рівня, що, враховуючи інші елементи оцінки політики, ґрунтуючись на даних про стан виконання планових та позапланових (тобто не передбачених ДАП) заходів, ступінь досягнення очікуваних стратегічних результатів, інші події, явища та процеси, що впливали на динаміку ключових показників щодо стану запобігання та протидії корупції в Україні, містить аналіз двох ключових складників: 1) ефективність реалізації Антикорупційної стратегії в цілому за індикаторами, встановленими нею; 2) стан вирішення проблем, передбачених Антикорупційною стратегією. Національну доповідь щодо ефективності реалізації державної антикорупційної політики у 2023–2025 роках НАЗК було оприлюднено на офіційному веб-

сайті та подано Кабінетові Міністрів України, Верховній Раді України та Президентові України⁷.

Аналіз чинного механізму реалізації та моніторингу Державної антикорупційної програми свідчить про значну концентрацію в НАЗК функцій координації, моніторингу та оцінювання реалізації Антикорупційної стратегії і ДАП. Така інституційна модель передбачає централізовану координацію процесу реалізації Стратегії, однак водночас порушує питання щодо достатнього рівня незалежності оцінювання її результатів. За відсутності чітко визначеного зовнішнього інституційного механізму незалежної верифікації результатів виникає ризик ототожнення внутрішнього адміністративного контролю з незалежним оцінюванням ефективності державної політики.

Варто відзначити, що до Верховної Ради України було подано декілька проєктів Закону про засади державної антикорупційної політики на 2026–2030 роки (реєстр. № 15230 від 13.05.2026, реєстр. № 15230-1 від 18.05.2026, реєстр. № 15230-2 від 25.05.2026, 15230-д від 27.07.2026). Відповідно до статті 11 Закону України «Про запобігання корупції» розроблення проєктів Антикорупційної стратегії та державної антикорупційної програми з виконання Антикорупційної стратегії віднесено до повноважень Національного агентства з питань запобігання корупції. З огляду на викладене основну увагу можна було б приділити огляду та аналізу проєкту Проєкту Закону про засади державної антикорупційної політики на 2026–2030 роки, поданого Кабінетом Міністрів України⁸ 18.05.2026, проте його станом на 16.07.2026 було відкликано. Групою депутатів було подано доопрацьований Проєкт Закону про затвердження Антикорупційної стратегії на 2026–2030 роки 15230-д від 27.07.2026⁹, який наразі розглянуто профільним комітетом. Дотримуючись приписів закону, все ж подавати проєкт Антикорупційної стратегії має уряд, враховуючи ефективність та результати реалізації державної антикорупційної політики у 2023–2025 роках.

⁷ Національна доповідь щодо ефективності реалізації державної антикорупційної політики у 2023–2025 роках. Веб-сайт НАЗК. URL: <https://dap.nazk.gov.ua/zahid/1087/>

⁸ Проєкт Закону про засади державної антикорупційної політики на 2026–2030 роки (реєстр. № 15230-1 від 18.05.2026). URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/70050>

⁹ Проєкт Закону про затвердження Антикорупційної стратегії на 2026–2030 роки 15230-д від 27.07.2026. URL: <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/70379>

⁶ Національна доповідь щодо ефективності реалізації державної антикорупційної політики у 2023–2025 роках. Веб-сайт НАЗК. URL: <https://dap.nazk.gov.ua/zahid/1087/>

4. Висновки. Антикорупційну стратегію доцільно розглядати не лише як документ стратегічного планування, а як спеціальний програмний правовий акт, що займає проміжне місце між нормативно-правовими актами та політичними документами. Вона не встановлює безпосередніх правових норм поведінки, однак має нормативно-орієнтуючий характер, визначаючи обов'язкові напрями діяльності органів державної влади, формуючи основу для прийняття подальших нормативно-правових актів, державних програм та управлінських рішень. Саме в цьому, на мою думку, полягає її основна юридична функція – бути правовою формою стратегічного спрямування державної антикорупційної політики, яка забезпечує єдність цілей, принципів та механізмів діяльності всіх суб'єктів запобігання і протидії корупції. У сучасних умовах вона виконує функцію програмного правового акта, який забезпечує нормативне спрямування державної антикорупційної політики, визначає її стратегічні пріоритети та виступає правовою основою для формування взаємоузгодженої системи нормативно-правових, організаційних та управлінських заходів у сфері запобігання корупції.

Перспективним напрямом подальших наукових досліджень є вироблення наукової концепції, яка включатиме такі аспекти:

- доцільність визначення єдиного ініціатора подання проєкту Закону про засади

державної антикорупційної політики, яким затверджується Антикорупційна стратегія;

- визначення суб'єктів реалізації Антикорупційної стратегії;

- визначення кола суб'єктів звітування про виконання ДАП;

- незалежного суб'єкта оцінювання, який визначає ефективність Антикорупційної стратегії та виконання ДАП.

Відкритим для наукової дискусії залишаємо питання чи відповідає існуюча модель моніторингу та оцінювання реалізації Антикорупційної стратегії принципу інституційної незалежності оцінювання державної політики. Відповідь на це питання має велике значення не лише для ефективної реалізації антикорупційної політики, але й глобально для забезпечення національної безпеки України. Критерієм якості правового регулювання є не лише юридична коректність нормативних приписів, а й здатність обраної законодавцем моделі забезпечити досягнення цілей, заради яких відповідне правове регулювання було запроваджено.

Конфлікт інтересів: автор є головним редактором журналу. Для забезпечення незалежності редакційного процесу рукопис розглядався уповноваженим редактором, який не перебував у підпорядкуванні автора та не мав конфлікту інтересів. Автор не брав участі у відборі рецензентів, процесі рецензування та прийнятті рішення щодо публікації статті. Рукопис пройшов стандартну процедуру подвійного сліпого рецензування.

REFERENCES

1. Про затвердження Державної антикорупційної програми на 2023-2025 роки: Постанова Кабінету Міністрів України від 04.03.2023 № 220. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/220-2023-%D0%BF#Text>
2. Про засади державної антикорупційної політики на 2021-2025 роки: Закон України від 20.06.2022 № 2322-IX. <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2322-20#Text>
3. Порядок координації реалізації Антикорупційної стратегії на 2021-2025 роки та Державної антикорупційної програми на 2023-2025 роки: затверджено Наказом Національного агентства з питань запобігання корупції 14 липня 2023 року № 145/23. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1242-23#Text>
4. Моніторинг виконання Державної антикорупційної програми. *Офіційний Вебсайт НАЗК*. <https://dap.nazk.gov.ua/monitoring-info/>
5. Національна доповідь щодо ефективності реалізації державної антикорупційної політики у 2023-2025 роках. Веб-сайт НАЗК. <https://dap.nazk.gov.ua/zahid/1087/>
6. Проєкт Закону про засади державної антикорупційної політики на 2026—2030 роки (реєстр. № 15230-1 від 18.05.2026). <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/70050>
7. Проєкт Закону про затвердження Антикорупційної стратегії на 2026—2030 роки 15230-д від 27.07.2026. <https://itd.rada.gov.ua/billinfo/Bills/Card/70379>

ВІДОМОСТІ ПРО АВТОРІВ

Volodymyr Zarosylo

Doctor of Law, Professor, Head of the Department of Law Enforcement and Anti-Corruption Activities,
Prince Volodymyr the Great Educational and Research Institute of Law and Security,
Interregional Academy of Personnel Management
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6935-5449>

Olha Kosytsia

Doctor of Law, Professor at the Department of Law Enforcement and Anti-Corruption Activities,
Prince Volodymyr the Great Educational and Research Institute of Law and Security,
Interregional Academy of Personnel Management
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5781-780X>

Vitalii Zarosylo

Candidate of Legal Sciences, Associate Professor, Associate Professor at the Department of Financial and Banking Law,
Prince Volodymyr the Great Educational and Research Institute of Law and Security,
Interregional Academy of Personnel Management
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2452-264X>

Заросило Володимир Олексійович

доктор юридичних наук, професор, завідувач кафедри правоохоронної та антикорупційної діяльності, Навчально-науковий інститут права та безпеки імені князя Володимира Великого
ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0001-6935-5449>

Косиця Ольга Олексіївна

доктор юридичних наук, професор кафедри правоохоронної та антикорупційної діяльності, Навчально-науковий інститут права та безпеки імені князя Володимира Великого
ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-5781-780X>

Заросило Віталій Володимирович

кандидат юридичних наук, доцент, доцент кафедри фінансового та банківського права, Навчально-науковий інститут права та безпеки імені князя Володимира Великого
ПрАТ «ВНЗ «Міжрегіональна Академія управління персоналом»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2452-264X>

Дата надходження статті: 24.04.2026

Дата надходження виправленої версії статті: 26.05.2026

Дата прийняття статті: 09.06.2026

Дата публікації статті: 05.10.2026